

ΕΤΟΣ 61οv

14 Ιουλίου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 28 (3137)

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ Η ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἡ δικαίωση τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἓνα κορυφαῖο πνευματικό γεγονός πού ὁμως δέν φαίνεται μέ τά σωματικά μάτια, οὔτε προσδιορίζεται μέ τήν ἀνθρώπινη λογική. Εἶναι γεγονός πού ὑπερβαίνει τούς φυσικούς νόμους. Εἶναι δωρεά τοῦ Θεοῦ διά Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡλουτροῦ παλιγγενεσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Τίτ. 3,5-6). Εἶναι δευτέρα γέννηση, νέα πλάση κατά τόν ἅγιο Νικόδημο, πνευματική ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου χωρίς συντριβή, χωρίς θάνατο. Ἐκεῖνος πού θυσιάστηκε γιά μάς εἶναι ὁ Χριστός. Στό δικό Του θεῖο ἔλεος βασιζεται ἡ δικαίωσή μας ἀπό τήν ἁμαρτία καί ἡ σωτηρία μας, ὥστε «δικαιωθέντες τῆ ἐκείνου χάριτι» νά γίνουμε κληρονόμοι τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Ἡ ἀξιοπιστία τοῦ λόγου τῆς πίστεως

Αὐτή ἡ μεγάλη ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας γιά τήν ἐν Χριστῷ δικαίωσή μας δέν μπορεῖ νά ἐπιβεβαιωθεῖ παρά μόνο μέ τή δύναμη τῆς πίστεως. Καί ἡ δύναμη τῆς πίστεως στηρίζεται στήν ἀξιοπιστία τοῦ κηρύγματος τῶν Ἀποστόλων. Εἶναι, ὅπως χαρακτηριστικά γράφει ὁ ἀπ. Παῦλος στόν μαθητή του Τίτο, «πιστός ὁ λόγος». Δηλ. ἡ ἀποστολική του διδασκαλία γιά τή σωτηρία μας ἀπό τόν Χριστό εἶναι ἀληθινή γιά δύο κυρίως λόγους:

α) Διότι οἱ ἀπόστολοι εἶχαν ἄμεση ἐμπειρία τῆς παρουσίας καί τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ. Δέν εἶπαν δικά τους λόγια, ἀλλᾶ λόγια ἐμπνευσμένα ἀπό τόν Θεό Πατέρα καί ἀπό τόν Υἱό αὐτοῦ Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, καί φωτισμένα ἀπό τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶναι θεῖα νοήματα πού ἐρμηνεύουν τή δικαίωση τοῦ ἀνθρώπινου γένους ἀπό τήν αἰχμαλωσία τῆς ἁμαρτίας. Ἐκφράζουν τήν ὑπόσχεση πού ἔδωσε «ὁ ἀψευδής Θεός» στούς ἀνθρώπους μετά τήν πτώση τῶν πρωτοπλάστων, δηλ. τήν ἀποστολή τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο.

β) Τά καλᾶ ἔργα τῶν ἀποστόλων εἶναι μιᾶ ἀκόμη ἀψευδῆς μαρτυρία τῆς

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Τίτ. γ' 8-15)

Ἀποστολικές προτροπές

Τέκνον Τίτε, πιστός ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιύστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὢν ἀυτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμῖαν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἔλθειν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζητῶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἀσπασαί τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

γνησιότητα τοῦ κηρύγματός τους. Ἐάν δὲν ἦταν ἀπὸ Θεοῦ δὲν θὰ ἐπειθαν τοὺς ἀσεβεῖς νὰ ὀδηγηθοῦν στὴν εὐσέβεια τῆς πίστεως· δὲν θὰ ἀκολουθοῦσαν θαύματα καὶ σημεῖα ποὺ προκαλοῦσαν τὸ θαυμασμό: θεραπείες ἀσθενῶν, ἐκδίωξη δαιμονίων, σωτηρία ἀπὸ κινδύνους διωγμῶν, φυλακίσεων καὶ θανάτου. Ἀλλῆθιὰ καὶ ἡ ἀποστολικὴ τους διαγωγή ἦταν παράδειγμα πρὸς μίμνηση, ἀκατάκριτη καὶ ἀνιδιοτελής. Τοὺς διέκρινε σεμνότητα, ταπείνωση, πραότητα, λιτότητα, καθοσύνη καὶ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον.

Γι' αὐτὸ ὁ ἀπ. Παῦλος συμβουλεῖ τὸν ἀπ. Τίτο νὰ ἐπιβεβαιώνεται τὸ κήρυγμα τῆς σωτηρίας μὲ ἔργα χριστιανικῆς ἀρετῆς: «καλῶν ἔργων προϊστασθαι» (Τίτ. 3,8). Διότι αὐτὰ ἐνισχύουν τὴν πίστη στὸν Θεὸ καὶ κάνουν πειστικὴ τὴν προφορικὴ διδασκαλία. Ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελίου δὲν εἶναι ἀφορμὴ γιὰ ἀνεύθυνες καὶ ἀνόητες συζητήσεις χωρὶς ἀποτέλεσμα. Εἶναι λόγος σοβαρὸς καὶ ἀποσκοπεῖ στὴν πνευματικὴ ἀνόρθωση τοῦ ἀνθρώπου, στὴν ἀποκάλυψη τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀγάπης Του στοὺς ἀνθρώπους. Ὅσοι δὲν προσεγγίζουν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ μὲ ἐπίγνωση ἀληθείας καὶ δὲν ἔχουν πρόθεση νὰ τὸν δεχθοῦν μέσα στὴν ψυχὴ τους, πλέκουν τὴν κατάκριση τοῦ ἑαυτοῦ τους ἀπὸ μόνοι τους. Καὶ ὅσος χρόνος κι ἂν τοὺς παραχωρηθεῖ στὴν προσπάθεια νὰ πεισθοῦν εἶναι μάταιος, ἀφοῦ δὲν ἀξιοποιοῦν τίς εὐκαιρίες ποὺ τοὺς δίνει ὁ Θεός.

Ἡ ἀποδοχὴ τοῦ θείου λόγου στὴν ἐποχὴ μας

Στὸν αἰῶνα ποὺ ζοῦμε τίποτε δὲν εἶναι δεδομένο πιά. Ὅλα ἀναθεωροῦνται καὶ ἐπανεξετάζονται. Αὐτὸ δὲν εἶναι κατ' ἀνάγκη ἀρνητικὸ γιὰ τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, γιὰ τὸ γεγονός τῆς ἐν Χριστῷ δικαίωσης καὶ σωτηρίας. Ἐάν καὶ δὲν εἶναι εὐκόηλο νὰ γίνῃ πιστευτὴ μιὰ θεολογικὴ ἀλήθεια, ὅσο καὶ μεγάλη νὰ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Παιδί μου Τίτε, εἶναι ἀξιοπίστα τά λόγια αὐτά, καί αὐτά θέλω νά διαβεβαιώνης, ὥστε νά φροντίζουν ἐκεῖνοι πού ἐπίστεψαν εἰς τόν Θεόν νά εἶναι πρωτοπόροι καλῶν ἔργων. Αὐτά εἶναι τά καλά καί ὠφέλιμα διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' ἀπόφευγε μωράς συζητήσεις, γενεαλογίας, ἔριδας καί φιλονεικίας διὰ τόν νόμον, διότι εἶναι ἀνωφελεῖς καί μάταιαι. Αἰρετικόν ἄνθρωπον μετὰ πρώτην καί δευτέραν νουθεσίαν, ἀφνέ τον. Νά γνωρίζης ὅτι ἕνας τέτοιος ἔχει διαστραφῆ, ἁμαρτάνει καί ἔτσι καταδικάζει ὁ ἴδιος τόν ἑαυτόν του. Ὅταν θά στείλω τόν Ἀρτεμῶν σ' ἐσέ ἢ τόν Τυχικόν, φρόντισε νά ἔλθῃς σ' ἐμέ εἰς τήν Νικόπολιν, διότι ἐκεῖ ἀπεφάσισα νά περάσω τόν χειμῶνα. Τόν Ζηνᾶν τόν νομικόν, καί τόν Ἀπολλῶ κατευόδωσέ τους μέ ἐνδιαφέρον, διὰ νά μή τοὺς λείψῃ τίποτε. Ἄς μαθαίνουν καί οἱ δικοί μας νά εἶναι πρωτοπόροι καλῶν ἔργων εἰς ἐπείγουσας ἀνάγκας, διὰ νά μὴν εἶναι ἄκαρποι. Σέ χαιρετοῦν ὅλοι ὅσοι εἶναι μαζί μου. Χαιρέτησε ἐκείνους πού μᾶς ἀγαποῦν ἐν πίστει. Ἡ χάρις νά εἶναι μαζί μέ ὅλους σας. Ἀμήν.

(*Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ.*)

εἶναι, ὅμως ἡ προσωπική ἐμπειρία αὐτῶν πού τήν κηρύττουν καί τήν ὁμολογοῦν προσελκύει τὸ ἐνδιαφέρον γιά ὅσους τήν ἀκοῦνε. Σήμερα περισσότερο ἰσχύει αὐτό πού ζεῖς καί πιστεύεις παρά αὐτό πού ἴδες. Πείθει περισσότερο ἡ προσωπική, βιωματική σχέση μας μέ τήν ἀλήθεια πού ἀποκάλυψε ὁ Χριστός καί διδάσκει ἡ Ἐκκλησία παρά ἡ προφορική παρουσία τῶν θείων ἀληθειῶν. Εἶναι πολὺ σοφὴ ἡ φράση «πιστεύωμεν διό καί ἠαλοῦμεν» (Β' Κορ. 4,13). Πρῶτα πιστεύουμε καί ζοῦμε τήν ἀλήθεια καί στή συνέχεια τήν ὁμολογοῦμε γιά νά πείσουμε ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀγαθὴ προαίρεση.

Ἀρχιμ. Χ. Ν.

ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

Σχῆμα 8,5X12, σελ. 104

Μέ τήν προσευχή εὐχαριστοῦμε, δοξολογοῦμε, παρακαλοῦμε καί ἱκετεύουμε τὸ Δημιουργό μας. Ἔτσι, ὁ ἄνθρωπος μετέχει τοῦ Θεοῦ καί ἡ καθημερινή μας ζωὴ ἐξαγιαζεται.

14 Ἰουλίου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

«Τῶν ἁγίων καί Θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (451)». Ἀκύλα ἀποστόλου, Ἰούστου μάρτυρος, Ἰωσήφ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Νικοδήμου ὁσίου τοῦ Ἀγιορείτου († 1809).

Ἦχος: β' – Ἐωθινόν: Γ' – Ἀπόστολος: Τίτ. γ' 8 - 15 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ε' 14 - 19.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 21 Ἰουλίου, Δ' Μαθαίου.

Ἀπόστολος: Ρωμ. στ' 18-23 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ν' 5-13.

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Στή θεία Γραφή λέγεται βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἢ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ὁ Ἄγγελος, ὅταν φέρῃ τὸ οὐράνιο μήνυμα στὴν παρθένο Μαρία, συνδέει τὴ βασιλεία αὐτὴ μέ τὸ θεῖο πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ λέει ὅτι θά εἶναι ἀτελεύτητη· «τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος». Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἀρχίζοντας τὸ ἔργο του, κηρύττει τὸν ἐρχομὸ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· «ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν».

Ποιά εἶναι λοιπόν καὶ τί εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; Εἶναι ἡ ἀσύγχυτη ἐνότητα καὶ κοινωνία τῶν τριῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ σέ προέκταση ἡ κοινωνία τῶν ἀνθρώπων, κι αὐτῶν σάν προσώπων. Μόνο τὰ πρόσωπα, σάν ἐλεύθερες ὑπάρξεις, μποροῦν νά κάνουν κοινωνία, γιατί αὐτὸ πού λέμε κοινωνία δέν εἶναι ἓνα τεχνητὸ ἄθροισμα ἀτόμων, ἀλλὰ μιὰ ἐλεύθερη σχέση καὶ ἐνότητα προσώπων. Αὐτὰ τὰ πρόσωπα εἶναι ὁ Πατέρας, ὁ Υἱός καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ὁ ἓνας Θεός στὸν οὐρανὸ καὶ οἱ ἄνθρωποι στὴ γῆ. Ἐδῶ πρέπει νά προσθέσουμε καὶ τοὺς ἀγγέλους, γιατί καὶ οἱ ἄγγελοι εἶναι πνευματικὲς προσωπικὲς ὑπάρξεις. Ἡ κοινωνία λοιπόν τοῦ Πατέρα καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀγγέλων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὁχι ἓνα ὁποιοδήποτε καθεστῶς πολιτικῶ καὶ ἐγκοσμοκρατικῶ τύπου, ἀλλὰ μιὰ ἐλεύθερη κοινωνία προσώπων. Αὐτὴ εἶναι ἡ Ἐκκλησία· ἡ εὐχαριστιακὴ σύναξη τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἀπό τὸ βιβλίον
τοῦ Ἐπισκόπου Διονυσίου Α. Ψαριανοῦ (Μητρ. Κοζάνης),
Ἡ θεία Λειτουργία, ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότρια - Διευθύντρια: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύμβαση, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr